Literary Association of the Friends of Poland,

Sussex Chambers, 10, Duke Street, St. James's, S.W.

London, d. 2 Września 1884

Do
Jaśnie Wielmożnego
Dra Zyblikiewicza
Marszałka Krajowego
Galicyi —

Jaśnie Wielmożny Panie!

Odnosząc się do listu mojego pisanego do Jaśnie Wielmożnego Marszałka d. 14° Sierpnia mam zaszczyt — przesłać w załączeniu listę imienną rodaków Weteranów z r. 1831, między których rozdzielone

Literary Association of the Friends of Poland,

London

przysłane mi kwoty
przydzielonych funtów
szterlingów, z oznaczeniem
dla każdego summy
na które kwity po-
siadam, z otrzymanych
takowe do rozporządzenia
Jaśnie Wielmożnego
Marszałka —

Zasłużony wielce
Kapitan Pierzyński
zamieszkały w Londonderry w
Irlandyi, w podeszłym
swym wieku wystosował
wiersz z podziękowaniem
za nadesłaną pomoc —
który prosi mnie
aby takowy przesłać J.W. Panu
co czynię z przyjemnością
iak również kwity
listów

która odebrałem od
innych rodaków, dowo-
dzących jak głęboko
~~[illegible]~~ cenią ten dowód
pamięci i sympatyi
braci na oyczystéj ziemi
zamieszkałych —

Pozostaję z wysokim
szacunkiem
Jaśnie Wielmożnego
Marszałka
uniżony sługa
Karol Skulszewski
Major

PRICE TWOPENCE. 18. Sierpnia 1884 Londonderry w Północnej Irlandyi 3

11 WRITTEN BY Podzięka Weteranów z Wielkiej Brytanii Szlachetnym braciom Galicyi i Krakowa CLASS 11

1884 Rzerzyński

VERE FOSTER'S COPY BOOKS

ADOPTED BY

The Commissioners of National Education in Ireland.

1. Strokes, Easy Letters, Short Words. —Traced Lines under Copy. **Round Hand.**

1½. Long Letters, Short Words, Figures. —*To suit* Revised Code, 1875. **Half Text.**

2. Long Letters, Short Words, Figures. —Guide Lines to regulate the length of Tailed Letters. **Small Round Hand.**

2½. Words of Four, Five, or Six Letters, for practice in forming different difficult combinations. **Small Round Hand.**

3. Capitals, Short Words, Figures.— Analysis of Capitals. Showing how the stiff Printed Capitals become transformed into Running Hand. **Medium Hand.**

3½. Sentences of Short Words, spaced by Vertical Lines. First Book in which Sentences appear. **Small Round Hand.**

4. Sentences, composed of Short Words. The Perpendicular Lines are omitted in this and succeeding numbers. **Medium Hand.**

4½. Select Quotations from Shakspeare. —Suitable for preparing young Pupils to write from Dictation. **Medium Hand.**

5, 6. Sentences.—Maxims, Morals, and Precepts, in progressively Small Writing; each Line a complete Sentence. **Small Hand.**

5½. Sentences, in Writing of Three Sizes, in continuation of Nos. 3½, 4½, and 5. **Small Round, Medium, and Small Hands.**

6½. Sentences, in Writing of Two Sizes, in continuation of Nos. 6 and 7. **Small Hand.**

7. Sentences and Christian Names.— A Collection of over 200 Christian Names, affording scope for a great variety of elegant Capitals. **Small Hand.**

8. Sentences.—One Line on each Page.— Prepared for those who prefer to have only one line on each page. **Small Hand.**

9. Sentences.—One Line on each Page. Smaller Writing than in any of the preceding Books. **Small Hand.**

10. Plain and Ornamental Lettering.— Single Letters, Words, and Sentences. Alphabets in Thirty-three different Styles.

11. Exercise Book.—Wide Ruling, with Margin, for Parsing, Dictation, Composition, or other Exercises. (Oblong shape.)

11½. Home Exercise Book.—Same Ruling as No. 11 but Octavo Size. Price 1d.

12. Exercise Book.—Narrow Ruling in Squares, for Arithmetic, Geometry, and proportionate enlargements or reductions.

12½. Home Exercise Book.—Same Ruling as No. 12 but Octavo Size. Price 1d.

13. Exercise Book.—For Book-keeping.

14. Exercise Book.—For Essays, Dictation, &c. (Upright shape.)

15. Exercise Book for Beginners.— Ruled for Medium Hand.

X. Copy-Book Protector and Blotter. 1d.

Vere Foster's Writing Charts, 1*s.* 6*d.* Vere Foster's Hat Ink Wells, 1*s.* per Doz.

LONDON, BLACKIE & SON; DUBLIN,
EDINBURGH, AND GLASGOW.

A NATION'S GREATNESS DEPENDS UPON THE EDUCATION OF ITS PEOPLE

BLACKIE & SON, PRINTERS, DUBLIN.

INSTRUCTIONS.

PENMANSHIP.

THE acquirement of a clear, rapid, and elegant style of penmanship is a most important branch of education.

Writing should be taught with as much system as any other branch of instruction. The main points to be attended to are, that learners should have *good models* set before them; that they should have abundant *practice with a will to learn;* but, above all, it is necessary that *teachers* should exercise a watchful and zealous *supervision* during the lesson, pointing out and correcting mistakes, and writing a letter or a word here and there; all will be of but little avail without this supervision.

The black board should be used freely by the teacher, to describe the forms of the letters.

The most useful style of penmanship is that which can be both easily read and written rapidly. The round style, in which the letter *o*, for instance, is a perfect circle, and all the other letters are in proportion to it, can be most easily read; the pointed, or what was known as *ladies' angular* style, can be most rapidly written. The latter style has this great advantage, that it can be most easily acquired because there is but little variation in the shapes of the letters—*b, d, h, k, l,* and *t; g, j, p, q, y,* and *z;* and *a, c, e, i, m, n, o, r, s, u, v, w,* and *x*, being very similar; but it is this very similarity which renders it so difficult to read this style unless it is very carefully written, whereas the round hand, even when carelessly written, is still legible. Angular hand has gone out of fashion, and it is now admitted that boys and girls should be taught to learn the same legible style. The style of these books is a compromise between round and angular.

One style is preserved throughout the entire series, because, if the styles differed in the different books, the pupil would be puzzled which form of letter to adopt as the right one.

In accordance with the suggestions of a great number of successful teachers, large hand is excluded from this series, because it is believed to be the most difficult of acquirement, and to be unnecessary for the purpose of teaching current hand, which is the sole object here proposed. Considering how brief is the period during which most children can remain at school, it is sheer waste of time to set them to copy large hand.

PROPORTIONS OF THE LETTERS.

FOR CURRENT HAND.

HEIGHT.—The *i* or the *o* is the unit of measure, and all the short letters are of equal height with these, except *r* and *s*, which are a little higher.

In current hand, t, d, and *p* are two and a-half times the height of *i* or *o; p* is also three times the depth of *i* below the base line of writing.

The loops and capitals are four times the height of *i* or *o* in small hand, *and proportionately shorter in medium and large hand.*

t is crossed at nearly twice the height of *i* from the base line.

The dot of *i* should be placed at double the height of the letter from the line.

The loops are crossed at one and one-third the height of *i above* the line, and at one-third of the depth of *i below* the line, except the lower loop of *f*, which is crossed *on* the line.

The loops of the letter *f* should be of equal length above and below the short letters.

The two down strokes of *n*, and the three down strokes of *m*, should be of equal height, even in the most rapid writing.

WIDTH.—The proportion of width to height varies very much in different sets of copy-books. In some the width of *i* or *o* is only one-third of their height; in most it is one-half, and in a few it is two-thirds. In this series it is one-half, legibility and rapidity of execution being thus equally secured.

Taking, then, *i* or *o* as the unit of measure, the different letters of the alphabet will occupy spaces in width as follows:—

One space—*c, e, f, i, j, l, o, s, t.*
Two spaces—*a, b, d, g, h, k, p, q, r, u, v, x, y, z.*
Three spaces—*n, w.*
Four spaces—*m.*

The distance between the last down stroke of one letter and the first down stroke of the next letter should be rather greater than that between two adjoining down strokes of the same letter, and the distance between the end of one word and the commencement of the next should be equal to the breadth of the letter *u*.

o should be joined to the following letter from the top; *s* from the bottom.

Special attention should be paid to the forms of the letters *a, d, g, q,* the formation hitherto customary being, in the author's opinion, the principal cause of indistinct writing. For instance, most writers in their ordinary correspondence leave a gap between the top of the oval and the last down stroke of the letter; *a* is then liable to be mistaken for *u*, *d* for *c l*, *g* or *q* for *c j*. The formation here recommended, while capable of being executed with equal rapidity, will ensure greater accuracy in completing these letters than the method ordinarily in use. The commencing hair stroke is carried far to the right, but without turning downwards; the pen then returns nearly the length of the hair stroke, and is carried up again to the point from which the return stroke commenced—*a, d, g,* or *q*, is then completed.

Hair strokes should be prefixed to the first letters of every word, to ensure precision in commencing them.

The dots of *i* and *j*, the cross of *t*, and the marks of punctuation, should be distinctly formed, as they are quite as essential as any other feature in penmanship.

All the letters of a word should be joined together, as, if a word is disjointed, it may be mistaken for two or more words; the pen, therefore, should not be lifted to dot *i's*, or to cross *t's*, till the rest of the word has been written from beginning to end.

The letter *x* is the only letter in the formation of which it is allowable to lift the pen before finishing the word in which it occurs.

GENERAL RULES FOR WRITING.

The seat should support the weight of the body; the floor, or foot-board if there be any, should support the feet; and the table the weight of the arms only.

The height of the seat should be such that the elbow of the writer be on a level with the table or edge of the desk.

The pupils should, if possible, have the light above them, in front, or on their left side, so that no shadow may be cast on the paper to the left of the point of the pen.

18, Sierpnia 1884. Londonderry, w północnej Irlandyi.-

Podzięka Weteranów Polskich z Wielkiej Brytanii, i Irlandiy.-

18, Sierpnia 1884, roku.

Londonderry.-

Ofiarowana dobroczyńcom Polskim w kraju!-

Czytaj ten ustęp; i zważ te słów dźwięki,
Tak jak wytrysły z głębi serc tułaczy:-
Do was tam w kraju, z wyrazem podzięki,
Za waszą pomoc:- a może kto raczy
Spojrzeć w ich dawne wojenne usługi,
Co świat zdziwiły;- i dziś- szereg długi
Lat już ubiegłych, z szczyptą chwil przed niemi,
Co się rwą codzień, jak nitki z butwiałe;-
A jednak pamięć przykuta do ziemi,
Widzi tam jasno płomieniącą chwałę.-

Własną Olszyna.

W lasku Olszyny; – i Grochowskie zręby;
Wawer; Igunie, i wieś Wielkie Dęby! –
I Ostrołęka z swym mostem zerwanym
Na wartkiej Narwie, pod stu armat okiem; –
Tam niegdyś oni, szli po gruncie zlanym
Krwią najezdników, gdzie pod każdym krokiem
Na nagich belkach, aż na drugą stronę,
Siali śmierć wkoło: – gdy mostu obronę
Im powierzono: – Diebitsch ze swej strony
Parł się na ostep, do jego zdobyczy: –
Ale Pułk Czwarty – li w trzy Batalijony
Na sto-tysięczy najezdniczej dziczy: –
Dwanaście godzin – siał śmierć w około, –
Aż noc zakryła most, i krwawe sioło! –

Diebitsch

Diebitsch w swej złości, rzekł nam dług wypłaci!! –
Nie myśląc wcale co go spotkać może; –
Był pewnym swego, że bitwy nie straci;
Chociaż trupami zapchał krwawe łoże
Narwy pod mostem, i za nią częsć pola! – –
Gdzie Bem go witał aż jęczała rola. –
I drżało Niebo, pod grzmotem słów jego: –
Żniwo miał krótkie; nie on grunt zasiewał: –
Diebitsch zgryzł kąsek przesmaczny dnia tego,
I więcej słodki – niżli się spodziewał. – . –
Z trzydziestu kolumn (x), które tam sformował,
Większą połowę – Bem do grobu schował! –

[500, sążni kwadratowych okrył 15.000, swoich, w zabitych i w rannych. i 7000, naszych, też w zabitych i w rannych na tym — to grobowiec, jakiego świat nie miał. — 22, tysiące zabitych i rannych ludzi na 500, sążni Polskiej ziemi. Jest to cena nad wszystkie ceny świata, — 44, trupów na każdym sążniu, nie mówiąc rannych. Autor był w tej rzezi, ale wyszedł bez rany!]

Bagnet się ...

(x) Tam było trzydzieście sześć kolumn piechoty Diebitscha, ale tu autor dla miary wiersza, podał 30, – Autor był w Pułku Czwartym – i on był ostatni ze swym oddziałem Tiralyerów co most przechodził. Rzeczyński.

Bagnet się pławił w najezdnych posoce;—

Grom armat spadał z obu stron bez końca: {Moskale mieli 100, armat, ale 70, tylko było z dwóch boków Ostrołęki, 38 z prawej strony, i 32 z lewej, na resztę nie było miejsca.—)

Ale pierś Polska— jest równa opoce,

Gdy w nią raz błyśnie jaśny promień słońca,

Świętéj wolności z nieba jéj zesłanéj;—

Choć dzikiéj Moskwie, do dziś dnia nie znanéj!!.—

Noc— rozłączyła— te krwawe zapasy;—

Polacy poszli z wolna środkiem drogi,

Wprost ku Warszawie, przez bór, i przez lasy.

Moskal pozostał w śród trupów;(#) w śród trwogi

Mnogich tysięcy, i rannych bez liku!—.—.

Nie piszmy daléj— o tym krwi pomniku!!

Dziś li trzydziestu,

(#) Podług podania samych'że Moskali— 26 Maja 1831. w Bitwie pod Ostrołęką Moskale mieli 15,000; w rannych i w zabitych, a strata Polaków 7,000; w rannych i w zabitych, a to jest Fakt Historyczny; Myśmy ustąpili przez ładunków.—i z tego powodu nasza Artylerya nie była czynna aprocz Batery i Bema!!— Autor.

Dziś-li trzydziestu(#) z owych wojowników,
Liczym żyjących w zamorskiej krajnie, (w Londynie i w Irlandyi jeden tylko.)
Przez lat pięćdziesiąt wśród zacnych Anglików;
Więdli powoli - w zimowe pustynie,
Gdzie nic nie rośnie, do złocienia blizny,
Oprócz goryczy - od granic Ojczyzny! --
Lecz Bóg - przebudził serca różnych stanów
Na całej ziemi, Galicyi, Krakowa; -
By nieśli pomoc dla swych Weteranów
Wiekiem znużonych, bez pociechy słowa!! --
Ale ah. - Anioł - z głębi serc Poznania,
Wystąpił naprzód, ich skrzydłem osłania,
Jak'by Gołąbka

(#) Autor - niegdyś Kapitan z 4.go Pułku - z krzyżem srebrnym za Olszynkę; a Kawalerskim za Wielkie Dęby i Ostrołękę, tubo na krzyż do liczby 30, ale on nie mieszka w Londynie Ale w Irlandyi. -

Jak'by Gołąbka chroniąc swe Pisklęta
Od srogiéj burzy, gradu, i szarugi,
Podczas gdy jęczy ich ojczyzna święta
Pod srogim ciosem północnéj maczugi!–
Oni byt ludów, swą piersią okryli;
Lecz– z ran swych padli, w nieportunnéj chwili!–
Wyście ich wsparli, (choć z imion nieznani,)
Waszym podarkiem, w dalekiéj krajnie!–
W zamian nam dzięki szlą dziś Weterani!–.–
Daléj iść trudno;– Łza wdzięczna z oczu płynie;–
Może ostatnia,– tym co byli w przodzie!
Bóg– daj! by oschła:– w ojczystéj zagrodzie!–

–Ręczyński–
(jeden z tych Weteranów
79, letni wojownik
z 4.go Pułku Piechoty)

20 Sierpnia 1884.–
Londonderry
w Irlandyi!–

11.

P. S.

Z powodu że mam więcej papieru, niż było mojem zamiarem nakreślić podzięki. — Dodam tu parę strof z poematu o wymarszu Pułku 4go Piechoty z Warszawy, 11go Grudnia 1830. roku. —
Poemat cały obejmuje Bitwę pod Zakroczeniem, pod Dobrem, i trzy dni w Olszynce, i pod Grochowem; 25 Lutego 1831. roku. —
Poświęcone resztę pamięci Hrabini C. Działyńskiej, Która nas ukochała aż do grobowej deski bez zmiany! —

Wymarsz Pułku 4go z Warszawy
11. Grudnia 1830, roku.

Wstęp do Pieśni.

1

11. Grudnia, 1830. Tysiąc ludzi zbrojnych, na sród placu w Warszawie.(#) —
Przysięgło święcie nieużywać strzałów; —
Lecz walczyć bagnetem; zniesć Moskwy bezprawie;!.. —
Dobosz! bij zbór nam! — z sypmy proch z zapałów; —
Niech ten czyn świadczy, w wierszach świętnej karty,
Że to wykonał, — niesmiertny Pułk Czwarty!! —

2

I niech wnukom głosi, aż po najdalsze wieki,
Że w jedynastym, dniu Grudnia (1830) Pułk Czwarty,
Stał tam przez chwil kilka, nim ruszył w marsz, daleki,
Z ufnością w Boga!, i tą wiarą wsparty.
Że, kto jest z Bogiem, smierci się nie lęka;
Gdyż go zasłoni, wszędzie Boska ręka!! — ....

3 —

W tem ksiądz

(#) Plac Krasińskich — przed pałacem tegoż Imienia. —
a to jest fakt Historyczny, Ja byłem przytym. — Autor,

(H

3

Wtem ksiądz zmówił pacierz; i rzekł z końcem swej mowy,
" In hoc signo ✝ vinces,"- z tem znakiem(H) pułk ruszył,
Do bitew bez końca, co jak'by smok stogłowy
codzień miał nowe.- Dzień słotny,- śnieg prószył
W smutne ulice;- most na Wiśle zwarty,
Przezeń w chwil kilka, przeszedł w bój Pułk Czwarty."

4

I- tam go Warszawa, ze łzami w głos żegnała,
Jak czuła matka, po stracie swych dziatek;-
Rzekła: Ojczyzna Cię- w głąb swej duszy wpisała;-
Tyś- Polskiej sławy najświetniejszy kwiatek,
Co w żadnym czasie, ani w żadnej porze,
„Nigdy nie więdnie, i świętny jak zorze!!..-

5

Pułk pominął Pragę, zwolna Grochów pominął;
I wsiąkł w gąszcz lasu; jodeł, sosen, dębów;
Jako strumień w morze; tak on w Ciemni rozpłynął,
Cicho bez wrzawy, oprócz Śniego- kłębów,
Co szły w ślad za nim; do Stanisławowa,
Gdzie nocleg miała- większa ich połowa!-

6

Nazajutrz mróz większy, śnieg po gąszczach głęboki,
Gdy wiatrem zbudzony, z biegał w dał z gałęzi;-.-
Czasem tańczył gwiżdżąc; w górę, naprzód, i w boki;-
„Mróz go nie wstrzymał- w kwiatach na uwięzi!!"-
Puścił mu cugle, po ... drogach- bez grudy,
„Aż nim Batalion- wsiąkł w Kuflewskie Budy!-

(H) „Na dnia 14^{go} Lipca 1884. otrzymałem napis Grecki Co się zaczyna i kończy ✝. Tam oznaczone
(patrz na stronnicy.-

(S, [illegible]

7

„Tam czekać nim wiosna, ściągnie chmary Moskali;
„Na pierś ziem naszych, za wypchnięcie Cara
Z tronu Polskich królów; przez to armje zebrali,
„Pięć na jednego! – w tylu tkwi ich miara,
Jak w tylu gończych, na odyńca w borze,
Gdyż z mniejszą liczbą, uderzyć nie może! –

8

Pod czas tej-to zimy, jasny "Comet z ogonem
Błyskał na niebie, a to był raz drugi; –
W pierw, kiedy Saś władał, lat siedem Polskim Tronem; (w 1811, roku)
A dziś – gdy Moskal, w śnieżyste szarugi,
Ściągał swe hordy, przez czas dwóch miesięcy,
Na naszą garstkę; cztery kroć ? tysięcy! –

9

(8,go Lutego) 1831. – Ot wieść, – „Moskal blisko,". – Wódz rzekł – bądźmy na niego; (Chłopicki)
„Aż k'nam się zbliży, w jakiej bądź tam sile!. – . –
Półk skwater wyruszył, a w dziesiątym Lutego, (1831.)
Ósmy Półk ranim, by ich przyjąć mile; – . –
Przegląd zrobiono pod Makowcem w błoni, –
Tam rozkaz dano, do nabicia broni! – . –

10,

Z tąd Wojny początek. – (#)

(#) Uwaga, Dalej nie pójdę, gdyż opisy bitew tak są połączone, iż jednej od drugiej oderwać – nie można, a zacząwszy opis jednej bitwy; – czytelnik nie był by kontent, gdy bym ją tu przerwał. – Powyższe 9ć strof, są tylko wstępem do opisu bitew,
Autor. –

Dalėj zaś po wykazaniu podzięki Trzydziestu Weteranow polskich w Wielkiej Brytanii i Irlandyi, nie można pominąć nieszczęsną klęskę z powodzi rzek w Galicyi, i w Królewstwie polskim nad Wisłą; wasz smutek narodowy przejął do gruntu nasze skołatane serca! my czujem cios waszėj klęzki; ale ufajmy w nieskonczoną dobroć przedwiecznego Boga! On to zrządzi iż cięzki smutek dzisiejszy zmieni się w coś lepszego na przyszłosc; i to co jest bolesnem, będzie zapomniane. - W modlitwie jest ulga; i tę powtarzajmy w codzien=nych modłach, sercem i duszą zwróconym ku Bogu, a on nas pocieszy!

" Kto się w Opiekę poda Panu swemu,
I całem sercem szczerze ufa Jemu,
Smiało ten rzec może,
Ty go bronisz Boże! -
(Kochanowski)

Podczas gdy te wyrazy były pisane Autor onych otrzymał Illustrowane Pismo Londynskie pod nazwą " The Graphic June 14, 1884, W tem pismie jest napis Grecki

jest napis Grecki w pięciu wierszach na pięciu stronach Krzyża
Łacińskiego wyżłobionego w Tafli marmurowej 5, stop długiej, 4, stop
szerokiej, i 2, stop głębokiej – czyli grubej; Rysunek tego marmuru okazuje
kształt krzyża wyżłobionego w marmurze, i napis na pięciu stronach onego!

Napis w Graphic, – — AN ANCIENT MARBLE FONT FOUND NEAR THE TOWN
OF MARMORICE, ASIA MINOR. –
Po polsku znaczy, "Starożytna Chrzcielnica znaleziona w pobliżu miasta
Marmorice. – ASIA. MINOR. –
(w dniu – 17, Marca 1884 roku.) Ale że Graphic niedał tłumaczenia

---

Więc Stary Ciwartak jeden z trzydziestu weteranów Greczyzne wypisał i na
Polski język wytłumaczył; a może któren z Profesorów we Lwowie, lub
w Krakowie znający Grecki język lepiej od żołnierza z pod karabina, zechce
poprawić, albo lepiej przetłumaczyć! jeżeli można? –

Wiersz 1, + ΗΠΙΤΗΥΚΥΝ ΕΡΜΙΑ ΚΥΡΥΔΚΟΥ (w. 2.) ΆΙΔΥ:: ΝΟΝ ΚΕΥΕΙΛω. ΟΥΤΑΠΙΝ

– 3, ΡΥΕϹ ΕΝΕ Τω Τω ΕΡΓωΝ (w 4.) ΤΟΥ Τω ΚΕω ΚΥΡΙωΣ (w 5.) ΦΙΥΛΑ ξ –

ΗΤΟΥΕΚΑΛΙ ΕΡΓΟΥΝ ΤΑϹ ΔΗΗΗ +,

Uwaga,

Uwaga, Autor uprzedza swojego czytelnika któren jeżeli kiedykolwiek sam - otrzyma Graphic z 14,go Junii 1884 roku, Tam on znajdzie też-same pięć wierszy Greckich na Stronie 570, przepisane ale tak błędnie iż nic z onych wyciągnąć nie zdoła! Drzeworytnik któren przepisywał napis, z nad krzyża nieznał języka Greckiego pisanego literami pierwotnych Greków; Co-to- pisali literami Cadmusa; któren był pierwszy, co wprowadził 16, liter Foenickich do Grecyi w 1,493, roku Przed Chrystusem; Dwa lata pierwej od wyjścia Żydów z Egyptu! A w 63, po przybyciu Cecrops'a z Egyptu do Attiki, z kolonistami Saïtów; i dał pierwszy początek Grecyi, w 1556, roku przed Chrystusem, podług Chronologii wypisanej na marmurach pod- nazwą, - —(" The chronology of the Arundelian marbles begins, at which time Cecrops is supposed to have come into Attica.)" — Owe to marmury są złożone w Universytecie Oxford w Anglii,

I tam spoczywają

I tam spoczywają od Roku A.D. 1627. – One były zebrane przez Mons W. Petty, w Grecyi; a kupione przez Lorda Arundel, i ofiarowane Uniwersytetowi Oxford; – One to marmury zawierają Chronologię od 1582 roku przed Chr: aż do roku 355, Przed: Chr: – One się składają z 37, Statnów 128, popiersi; i 250, napisów Chronologicznych, wszystkie te marmury były znalezione na wyspie Paros; za czasów Panowania (James I, 1610, r. Napisy były tłumaczone przez Francuzów 1szy Mon Selden, w 1628 A.D. a 2gi Mon Prideaux, w 1676. A.D. – Drukowane Tłumaczenie, było publikowane przez Mon Maittaire w 1732. A.D. i przez Mr Chandler w 1763. –

Po wykazaniu Historycznego początku liter Greckich i nieznajomość języka Greckiego w Anglii; dziwić się niemożna że przepis napisów jest mylny; Ale napis na Krzyżu jest dobry, (A.D. 60, a w 27 lat po Ukrzyżowaniu. – Jednak pięciu wierszy dziś przepisanych, żaden uczony Anglik niemiał tłumaczyć, może z powodu błędów Drzeworytnika. –

Autor, –

Tłumaczenie Polskie i Angielskie, Autor tu umieszcza ażeby wykazać że, jeden z Weteranów Polskich niegdyś z Pułku 4go Piechoty. Jest pierwszy co przełamał ciemność 1857,– lat; Od czasów Chrystusa aż do dziś dnia nie naruszoną! –

TŁUMACZENIE POLSKIE
(pięciu wierszy Greckich)

Przez krzyż, Ja szedłem tą drogą na obchód święta, czy Festyny, dla sławy imienia z nieba zesłanego Hermes,(x) na ofiarę w Świątyni Boga. – Ja przyjdę raz drugi (de nuo) z powrotem w Tryumfie o tym że samym czasie, choć by nawet do wzięcia siły i włóczni do otworzenia, i zadania ran przez to; i do poruszenia wszystkich rzeczy świętych, do odmiany życia. – Ja jestem Rok-stary, i Nowy: (more Testament). Ja jestem jedno i drugie:– Ciężka praca człowieka, i przemysł człowieka; a kto ma chęć spocząć z Bogiem w tej Urnie śmierci; niech się doń zbliży a będzie przyjęty,

Podpisano, Adar 1o (to jest Grudzień) 60. A.D. z dala od morskiej soli, w czystem powietrzu krzyża! –

Tłumaczenie

(x) Imię Hermes było dane przez Apostołów Chrystusowi jako Synowi Boga; i było powszechnie uznane aż do Czasu (6go następcy St. Piotra); Świętego Męczennika Evaristus, A.D. 98. który wszedł, ażeby wyraz "Nazarenis" od wincić, a Imię Χριστος, wprowadzić na miejsce Hermes. – a Ἰησου Χριστου, przyjąć, bo "Ναζωραιου,"

Tłumaczenie Angielskie tych'że samych pięciu wierszy Greckich z Krzyża.-

English version of the five Greek lines as engraven on the supposed Baptismal Font, found -- March 17, 1884, near the Town Marmorice. Asia Minor, and His Royal Highness the Duke of Edinburgh, the Vice Admiral of the Channel Squadron when visited that Port, has succeeded in purchasing it from the natives.-

The Graphic, June 14. 1884. page 570, and 573. from which page the translation is made. June 14. 1884.

Londonderry North of Ireland.-

By the Author - of Moabite Stone 1875, 1880, and The famous Tri-lingual Rosetta Stone, 1882/3, and the Amyclēan marbles of 1884.-.-

Ręczyński.

Translation.-

By the Cross I am come this way to the Festival in honour of the name of God send Hermes for the sacrifices in the temple of THE LORD.- I'll come in Triumphe once more (de novo,) at the very same day, even if to press hard, or to Smite, and wound by striking with the Spear; and set up in motion things sacred, to change into new life.. I am the old and New Year, (Testament) I am the two;- man's heavy labour, and man's industry; Any one wishing to lie down to sleep with THE LORD in this funeral urn,- let him com and he will be Comforted.- (signed) Adar, 1st 60, A.D. Away from the Salt Sea in to pure Air of the Cross.-

The Author.-

W dodatku Autora udziału, –

Modlitwa Autora do Boga z prośbą. –

1

Ojcze wszech światów, Boże niezgłębiony,
Tyś coś ustroił w gwiazdy ciemność nocy,
I wlałeś życie w iskrzące miljony,
Świateł na niebie, (utwory twej mocy),
Ty znasz ich radość, słyszysz ich wołanie,
Ich żal ich modły, ich płacze, ich łkanie!

2

Słysz i mnie Panie! przyjm utwór mej ręki,
Jak'eś rozkazał głosem twych aniołów (#)
Abym wydostał z martwych bryt słów dźwięki,
I wznowił one w dawny byt, – z popiołów
Lat zapomnianych, i dawnej potęgi,
O której pisał, Mistrz twej pierwszej Xięgi!

3

Jam z bryt dźwięk dobył, przy mych lat pochyłe; (79, lat wieku)
A jeśli'm zwichnął prawdę w jakiem słowie,
Nie karz mię Boże! – nie pogrążaj w pyle
Tej ciężkiej pracy, w jej życia połowie,
Jak'eś pogrążył tych, co pychą pełnięci
Posięgli głębiej, do ciemnic pamięci! –

4

Tyś mi dozwolił, by'm przez mnogie lata,
Ziarko, po ziarku zbierał z tej'że niwy,
Gdzie rodzic pierwszy, po zalewie świata
Uprawiał ziemię, aż nim wiek sędziwy
Zwołał go w łany

(#) To był głos słyszany o godzinie 3 z południa 18. Augusta 1868 roku. Cały ten wypadek jest opisany, lecz na poscript za długi, Autor

Zwołał go w łany oschniętej przestrzeni,
By tam wystawił, twój ołtarz z kamieni! (#)

5,

I zeń objawił prawdę świętej wiary,
W pierwszym języku, pierwszego człowieka
W ciętem w ten kamień - jako znak z ofiary,
Pod twem Imieniem(#); z rzędź był twa opieka (#Rosetta Stone)
Wsparła ten utwór wyrwan z wieków cienia,
„Na wieczną chwałę Twojego Imienia!!" —

„Amen." —

P.S.

„Może być że JWMć „Marszałek Galicyi, znajdzie kilka minut wolnych od pracy, do przeczytania podzięki Polskich Weteranów, o tysiąc mil od ziemi rodzinnej, opasanych morzem dokoła! —

Prośb żadnych, — ani uniżoności „Autor tu nie użył; gdyż to się nie zgadza z wyniosłym duchem tych, co lat pięćdziesiąt przeżyli o chlebie i wodzie, a nie zgięli czoła przed najezdnikiem północy, i jego wysłańców do-grabieży!! —

Boże zbaw Polskę i nie karz jej synów klęskami powodzi, i wszech najazdów zatopy! —

Ręczyński. —
Ostatni szczebel Pułku 4go,
z 1831. roku. —

(#) Noah po zejściu z góry Ararat zbudował ołtarz z kamieni. —
Pater w Rozetta Stone 1880. —

28, Sierpnia 1884. —
Londonderry
w północnej Irlandyi.

Position of the body.—Sit close to the desk, with the right side next to it, at an angle of forty-five degrees; lean, but do not bend, the body slightly forward, and do not let the chest rest against, or even touch, the desk. If teachers desire to seat the pupils with the left side to the desk, let the same angle of the body be observed. The difficulty of this position is a proneness of the learner to move the hand down to the edge of the desk, resting upon the wrist, and thus destroying the free movement of the arm. For beginners the right side is preferable, *if the desk be suitable;* having learned the movements in this position, they can write very readily in the other.

Position of the feet.—Place the feet firmly on the floor three inches apart, the right foot three inches in advance of the left.

Positions of the right arm and hand.—Place the right arm upon the desk, the elbow resting on the edge, the wrist raised nearly an inch above the paper, and the right hand resting on the tip of the little finger. The arm and hand should rest *very lightly* on the desk, in order to secure freedom of motion and rapidity of execution. Pressure on the wrist is often the only preventive to freedom of writing.

Position of the left hand.—Steady the paper with the fingers of the left hand, which may rest on the paper above the line on which the pupil is writing, or opposite to it, but never below it, unless to avoid casting a shade upon the paper, or unless with a piece of paper between the hand and the paper to be written on, as the oily matter of the perspiration on the paper or the pen will prevent the ink from flowing freely.

Position of the pen.—The best position of the pen is that which will not interfere with the natural position of the fingers. It may be explained to the pupil by letting the right hand fall down by the side of the body, with no effort to contract or expand the muscles. Raise the hand in this position, and every finger will be in the proper place to receive the pen. Hold the pen even with, or partly over the nail of the second finger, the end of the second finger being *about* three-quarters of an inch from the point of the pen. The forefinger should be on the top of the penholder, and the thumb opposite the first joint of the forefinger. The pen should be held at an angle that will bring it even with the forefinger, and pointing upwards a little to the right of the shoulder. The fingers should not be too straight, but in the natural position they would take in hanging by the side. Hold the pen with a *gentle* pressure between the thumb and the first and second fingers, at right angles to the line of writing. *The action of the pen should proceed from the thumb and fingers, and not from the arm or forearm.* Both points of the pen should press equally upon the paper.

Position of the copy-book.—Whatever your position in writing, whether sitting square before the desk, or with your right or left side advanced towards it, let the front edge of the paper be always at right angles to the pen; move the right arm along while writing, so that the hand and elbow may be kept parallel with the sides of the paper.

The above directions are given for the purpose of securing freedom in writing. *If such freedom can be better secured by other means, let those means be adopted.*

The letters may be slanted at an angle of fifty degrees, reckoning from the base line, or at any angle between forty-five and fifty-five degrees, at the pleasure of the writer, but should not be made at a much greater slant than forty-five, as any greater slant increases the difficulty of reading them. These copy-lines are slanted at an angle of fifty degrees.

Pens.—*Quill pens are best suited for the elementary books.* The best steel pens for learners are those which approach in elasticity, combined with firmness, as nearly as possible, to a good quill, with points not too fine; but there are no steel pens equal to good quills.

Keep the pen clean, and it will last the longer. Never touch the point of the pen with the fingers, nor wipe it on your hair or clothes, but on a piece of blotting paper, or on a penwiper made of some kind of cloth. It should be wiped often, and especially when laid aside.

Ink.—The ink should be so thin as to flow freely from the pen, and at the same time so black that the forms of the letters shall be distinct.

The pupil's name, and the day of the week and month, should be written on the last line of each page, for the sake of practice in writing capitals and figures.

Each book should be mastered in succession by the pupil before proceeding to the next, as they are carefully graduated from easy to more difficult lessons. This is essential to progress.

VERE FOSTER.

BLACKIE & SON, PUBLISHERS:

COPY-BOOK MANUFACTORY, 89 TALBOT STREET, DUBLIN.

LONDON: 49 AND 50 OLD BAILEY, E.C. EDINBURGH: 102 SOUTH BRIDGE. GLASGOW: 17 STANHOPE STREET.

BLACKIE & SON'S EDUCATIONAL SERIES.

Adopted by the London and other principal School Boards.

THE COMPREHENSIVE READERS.

Compiled by a number of practical Teachers who have conducted Schools of different grades with marked success. Illustrated in a highly instructive and artistic manner.

Primer I.—32 pp., paper, ...$1\frac{1}{2}$*d.*; cloth, ...$2\frac{1}{2}$*d.*
Primer II.—48 pp., „ .....2*d.*; „ ......3*d.*
Primer Complete.—80 pp., ... „ ......4*d.*
Reader I.— 96 pp., cloth boards, ...6*d.*
Reader II.—128 pp., „ ....8*d.*
Reader III.—192 pp., „ ....1*s.*
Reader IV.—288 pp., „ ....1*s.* 6*d.*
Reader V.—320 pp., „ ....2*s.*
Reader VI.—384 pp., „ ....2*s.* 6*d.*
Reading Sheets to suit Primer I., 2*s.* 6*d.* the set; mounted, two on board, 10*s.* 6*d.* the set.

HISTORICAL READERS.

FOR CODE 1882.

By GEORGE GIRLING, Head Master of Aldenham Street Board School, London. Fully illustrated by Woodcuts, Maps, and Diagrams.

No. I. for Standard III.—Stories from English History, in simple language; from Earliest Times to end of Plantagenet Period. 160 pp., cloth boards, 1*s.*

No. II. for Standard IV.—English History, from the Tudor Period to Latest Times. 192 pp., cloth boards, 1*s.* 3*d.*

No. III. for Standard V.—Outlines of the History of England, Part I., from Early Times to the end of the Tudor Period. 244 pp., cloth boards, 1*s.* 6*d.*

No. IV. for Standard VI.—Outlines of the History of England, Part II., from the accession of James I. to the Present Time. 222 pp., cloth boards, 1*s.* 6*d.*

Nos. III. and **IV.** complete in one volume, 454 pages, cloth, red edges, 2*s.* 6*d.*

THE GRADED READERS.

Edited by MAURICE PATERSON, B.A., &c., Rector of Moray House Training College, Edinburgh. Illustrated in a highly instructive and artistic manner.

Primer I.—32 pp., paper, ...$1\frac{1}{2}$*d.*; cloth, ...$2\frac{1}{2}$*d.*
Primer II.—48 pp., „ ......2*d.*; „ ......3*d.*
Primer Complete.—80 pp., ... „ ......4*d.*
Reader I.— 96 pp., cloth boards, ...6*d.*
Reader II.—128 pp., „ ....8*d.*
Reader III.—192 pp., „ ....1*s.*
Reader IV.—288 pp., „ ....1*s.* 6*d.*
Reader V.—320 pp., „ ....2*s.*
Reader VI.—384 pp., ...2*s.* 6*d.*
Graded Reading Sheets, First Series.—Illustrated, 3*s.* 6*d.* per set, or mounted on boards, 14*s.*

Graded Reading Sheets, Second Series.—The largest yet produced. Profusely Illustrated. 24 Sheets, size 35 by $27\frac{1}{2}$ inches, 6*s.* the set; or, mounted on boards, 21*s.*

GEOGRAPHICAL READERS.

FOR CODE 1882.

By W. G. BAKER, Lecturer at Cheltenham Training College. Fully illustrated by Woodcuts, Maps, and Diagrams.

Standard I.—Introductory. With map in colours. 48 pp., cloth limp, 4*d.*

Standard II.—Definitions. The Size of the World, &c. 80 pp., cloth boards, 7*d.*

Standard III.—England and Wales; Physical and Political. 128 pp., cloth boards, 10*d.*

Standard IV.—Scotland and Ireland, British Possessions. 160 pp., cloth, 1*s.*

Standard V.—Europe. Latitude and Longitude, &c. 232 pp., cloth, 1*s.* 6*d.*

Standard VI.—Asia, Africa, America. 292 pp., cloth boards, 2*s.*

Standard VII.—*In preparation.*

READING.

FOR THE UPPER STANDAR…

The Shakespeare Reader. EXT… FROM SHAKESPEARE. With Introductions and Notes, Grammatical, Historical, &c. 160 pp., cloth, 1*s.*

Shakespeare.—The Tragedy of …ing Richard II. Complete with Notes; …cially prepared for the Education Code 188… pp., cloth, 8*d.*

Poetical Reader, SELECTION… OM STANDARD AUTHORS. For Elementary Schools. 224 pp., cloth, 1*s.* 6*d.*

The British Biographical Reader. SKETCHES OF PROMINENT MEN BY THE BEST AUTHORS. Macaulay, Alison, Brougham, Emerson, Scott, etc. With Introductory Notes and numerous Portraits. 288 pp., cloth, 2*s.*

Milton.—Paradise Lost.—BOOK I. With Life of Milton and Prefatory and Explanatory Notes, by E. F. WILLOUGHBY, M.D. Cloth, 10*d.*

Chaucer.—The Prologue to the Canterbury Tales. The text collated with the oldest MSS.; a Life of the Author, Critical and Explanatory Notes, and Index to Difficult Words. By E. F. WILLOUGHBY, M.D. Cloth, 1*s.* 6*d.*

The Newspaper Reader. SELECTIONS FROM LEADING JOURNALS ON PROMINENT EVENTS OF THE DAY. By H. F. BUSSEY and T. W. REID. 288 pp., cloth, 2*s.*

Myths and Legends of Ancient Greece and Rome; A HAND-BOOK OF GREEK AND ROMAN MYTHOLOGY. By E. M. BERENS. Illustrated. 330 pp., cloth, 3*s.*

London, Past and Present, being Notices Historical and Descriptive of Ancient and Modern London. A Reading book for Elementary Schools. Illustrated. Foolscap 8vo, 288 pp., cloth, 2*s.*

LONDON: BLACKIE & SON, 49 OLD BAILEY; AND GLASGOW, EDINBURGH, AND DUBLIN.

23

Londyn 28. Sierpnia 1884.

Jaśnie Wielmożnemu

Marszałkowi

Krajów Galicyi.

My niżey podpisani

Weterany Polscy

z roku 1831. przebywa-

jące w Anglyi. Składamy

nayuiększe podzięko-

wanie. Jaśnie Wiel-

możnemu Marszałkowi

za ofiarę którę

odebraliśmy przez

Pana Majora

Szulczewskiego

prosiemy Naywyższego Boga aby raczył błogosławić wszystkich naszych Patriotów.

Nayniżsi Słudzy.

Józef Kir.
Wincenty Sosnowski
Michał Serlecki
Xawery Zieziorski
Wincenty Sakiewicz
Ignacy Wilemowicz
Szeika Mickiewicz

Portsmouth d 23 Sierpnia
1884

32 South Brighton

Drogi Panie Majorze -
odebrałem wielki nie
spodziewany zasiłek
za który nie wiem jak
mam Podziękować Panu
Majorowi i Polskiem
Panom załaskawe pamięć
o starych weteranach,
Dowanowi odam Ale nie
prędzy jak zadwa -

Tygodniu jak wydzie

bo niewiem Jego numeru

pod którem mieszka=

kwity Podpisane załączam

i bardzo pokornie dziękuie

Życzę dobrego zdrowia

Panu majorowi;

Sługa Antoni Bankowski

24 Sierpnia 1884. Ayr

27

Szanowny Majorze

List z daty 20 Sierpnia przesłany mi do Edinburga odebrałem w Sobotę w Ayr gdzie na teraz pozostaję w zatrudnieniu —

Wielce jestem Majorowi zobowiązany za łaskawą pamięć o mnie — Dzięki Bogu że jeszcze o nas w kraju pamiętają —

Kwit z podpisem odsyłam z odpowiedzią co się tyczy wieku mego — Mam lat 73 —

Z prawdziwem Uszanowaniem
Sługa i Ziomek

Piotr Drebinkiewicz

Średnia Wieś 3 marca 1927

Do

Prześwietnego Zarządu Biblioteki Jagiellońskiej

Zgłaszam się z prośbą o gościnność na półkach bibliotecznych dla małego zbiorku papierów pozostawionych mi przed kilkudziesięciu laty przez s.p. Mikołaja Zyblikiewicza, podówczas Marszałka Galicyi. Proszę je łaskawie zbadać i w miarę uznania wcielić do księgozbioru a raczej do rękopisów lub też zwrócić cały zbiorek Radcy Mieczysławowi Szybalskiemu (Kraków, Kapucyńska 7/)

Dołączam jeszcze kilka słów ku objaśnieniu tego drobnego depozytu. Było to w r. 1884 w miesiącach letnich wśród wielkiej powodzi Marszałek Zyblikiewicz kręcąc się po kraju i organizując pomoc dla ofiar

wyłeśmy dowiedział się, że w Anglii naszym rozbitkom po roku 1831 powodziło się materjalnie źle. Nasza emigracya we Francyi była lepiej zorganizowana, nie miała jednak znaczniejszych funduszów, by i wygnańcom na wybrzeżach brytyjskich przyjść z pomocą. Marszałek Zyblikiewicz postarał się o pieniądze — może dał ze swej kieszeni częściowo i posłał pewną ilość funtów na ręce Majora Szulczewskiego, zdaje mi się Prezesa Stowarzyszenia „of the Friends of Poland.“ Nasi wiarusy pomoc przyjęli ~~się~~ a wywdzięczając się przystali podziękowania prozą a częściowo i wierszami.

Podziękowanie w rymach pochodzi od s.p. Jerzego Leczyńskiego, niegdyś kapitana 4go Pułku liniowego piechoty polskiej. Zapewne Biblioteka Jagellońska ma w swoich zbiorach późniejszą co do czasu pracę, noszącą tytuł „Moje wojaczka" /1825-1831/ Dodaję jeszcze, że z pomiędzy wete-ranów na wyspach brytyjskich uda-ło się później /już po śmierci s.p. Zyblikiewicza/ przyjść z pomocą dwom z fundacyi s.p. Pelagii Russa-nowskiej. Z tej pięknej fundacyi, dziś po dewaluacyi nie egzystującej, pobierał dożywotnie wsparcie Józef Kin w latach 1897-1899 a także

Jerzy Reczyński w latach 1891-1899

Z przesłanych obecnie papierów wynoto-
wałem sobie niektóre daty — może uda
mi się jeszcze spożytkować je w mych
wspomnieniach o Marszałkach, pod któ-
rymi służyłem. Podziękę weteranów
wierszem wynotowałem sobie w całości,
jako bądź co bądź, bardzo charakterystyczną
i rzewną. Wsparcie fundacyjne wynosiły rocz-
nie po 800 koron.

Z uszanowaniem

Józef Ekielski

5 906683 000014

TECZKA WIĄZANA BIAŁA